

Institutional resources as a source of trade union power in Southern Europe / Mike Rigby, Miguel Angel Garcia Calavia // Eur. J. Ind. Relat. - 2018, nr 2, s. 129-143, tab. bibliogr.

Zasoby instytucjonalne jako źródło władzy związków zawodowych w Europie Południowej.

Analiza zasobów władzy dostępnych związkom zawodowym stała się szczególnie istotna w tak trudnym środowisku, w jakim obecnie działają związki zawodowe w Europie Zachodniej. Zazwyczaj rozróżnia się cztery formy władzy związków: strukturalną, stowarzyszeniową, organizacyjną i instytucjonalną. Podczas gdy literatura przedmiotu podejmowała temat trzech pierwszych form władzy, dyskusje o zasobach instytucjonalnych, choć podkreślano ich znaczenie dla bezpieczeństwa związków zawodowych, były zazwyczaj bardzo ograniczone i podkreślały ich potencjalnie problematyczną naturę. Autorzy artykułu badają zasoby instytucjonalne jako źródło władzy związków w trzech południowoeuropejskich krajach: Hiszpanii, Portugalii i Grecji, które charakteryzują się wieloma bardzo podobnymi cechami. Cechy te umożliwiają skupienie się na szczególnym ukształtowaniu zasobów instytucjonalnych w każdym z krajów, co pozwala na bardziej szczegółowe badanie potencjału i ograniczeń związanych z władzą instytucjonalną. Wyniki analizy pokazują, że zasoby instytucjonalne hiszpańskich związków zawodowych okazały się być najbardziej elastyczne w okresie kryzysu gospodarczego i że właśnie ta elastyczność pozostaje źródłem siły związków w Hiszpanii, pomimo ograniczeń w znaczących kwestiach. Autorzy artykułu twierdzą, że owa elastyczność może być przypisana dwóm czynnikom: pierwszy z nich to nazwane przez autorów durkheimiańskie jakości instytucji, które nie polegają na własnych interesach i są uznawane za obowiązujące normatywnie. Instytucje te nakładają powinności, które są narzucane przez osoby trzecie, czyli zazwyczaj organy rządowe. Drugim czynnikiem jest niechęć pracowników do podważania tych instytucji, ponieważ oferują one zasoby zgodne z ich własnymi interesami długoterminowymi i posiadają alternatywne drogi do osiągnięcia elastyczności na podzielonym rynku pracy. Bezpieczeństwo instytucjonalne jest konieczną platformą dla związków zawodowych szukających sposobów na rozwinięcie innych źródeł władzy.